

IKSZIKSZI

AZ ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA LAPJA

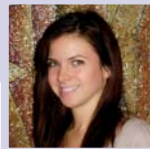
13
2013

10
OKTÓBER

XVII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

BESOROZÁS

Besorozás? Kit, hova, mikor?

Mostani számunk témája a besorozás. „Besorozhatnak” minket a felsőoktatásba, a munka világába, bármilyen új helyzetbe, vagy akár a katonaságba is. Az élet számos területén muszáj átessünk egyfajta beavatáson. Bele kell tanulnunk az új szituációkba, új módszerekbe. Az idei elsőévesek is átestek a beavatáson a kezdetekkor, de így, október vége felé, már biztos mindenki elhelyezkedett, és megtalálta a helyét főiskolánkon. A szerkesztőségünk is tárt karokkal várja az új, lelkes jelentkezőket, munkatársakat.

Karsay Marcella

Rövid hírek

AKKREDITÁCIÓ. Szeptember 27-én a Magyar Akkreditációs Bizottság plénuma úgy határozott, hogy az ÁVF megfelelt az előírt feltételeknek, ezért főiskolánk további öt évre megkapta az intézmény akkreditációt.

A Magyar Tudomány Ünnepe 2013. november 7-én. A rendezvény fő témája: Az EU új fejlesztési periódusa 2014-2020 – Elvek, trendek, Magyarország lehetőségei.

DÍJAK ÉS ELISMERÉSEK. Kimagasló színvonalú munkája elismeréseként Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetését kapott dr. Szakács Ferenc PhD. 2013. szeptember 1-jei hatállyal főiskolai tanári kinevezést kapott Dr. Kertész Gábor. Professor Emerita díjat kapott Matheika Márciusné.

2013. szeptember 1-jétől intézményünk 3. emelete ad otthont az Edutus Főiskolának.

Október végén elindul a Villányi úti Konferenciaközpont első országos terjesztésű rendezvénysorozata, a Villányi úti esték! Előadások a családról, önismeretről olyan ismert előadók szereplésével, mint Müller Péter, Csernus Imre, Bagdy Emőke, A.J. Christian.

Szurkoljunk együtt!

Mindannyian – nem csak a szervezők, hanem az előadó diákok is – szeretettel várunk mindenkit az ÁVF-en 2013. november 26-án megrendezésre kerülő Intézményi Tudományos Diákköri Konferencián!

Gyere el, hogy támogasd évfolyamtársaidat: bátorítóan mosolyogva, bólogatva hallgasd meg prezentációjukat, és a végén hatalmas tapssal jelezd, ha tetszett a szereplésük! Különösen akkor érdemes eljőnnöd, ha a jövőben Te is erősítenéd az indulók táborát, vagy pedig épp küszöbön áll a szakdolgozatod elkészítése. Kimondottan sokat tanulhatsz a versenyzők bemutatóiból és a zsűri véleményezéseiből.

További információ a programról: <http://avf-tdk.webnode.hu/>

Szegedi Szabina, TDT titkár

HALLGATÓI TANÁCSADÁSOK AZ ÁVF-EN

Élj a személyre szabott, egyéni tanácsadások lehetőségével!

Keresd szakértő tanácsadóinkat az alábbi témákban:

EGYÉNI, SZAKMAI PÁLYAFUTÁST SEGÍTŐ KARRIER-TANÁCSADÁS

Tanácsadó: Rétallérné dr. Görbe Éva személyzeti tanácsadó

A MUNKAVISZONY ÍROTT- ÉS ÍRATLAN SZABÁLYAIRÓL SZÓLÓ TANÁCSADÁS

Tanácsadó: dr. Elek József jogász

ÉLETVETÉSI TANÁCSADÁS

Tanácsadó: Radnóti István pszichológus

Kéthetente csütörtökön, időnként pénteken, vagy akár szombaton is!

Helyszín: 425-ös szoba

Pontos időpontok: a www.avf.hu/karrieriroda/hallgatoi_tanacsadasok oldalon.

Jelentkezés: karrieriroda@avf.hu e-mail címen, a 381-8115 telefonszámon, vagy személyesen a Karrier Irodában (410)

Ki? Mi? Hol?

Szervezeti Egység	Lelőhely	Ügyintéző	
Alkalmazott Magatartástudományi Tanszék	102	Pap Julianna	102/b.
Gazdasági Jogi Tanszék	405, 414		
Módszertani Tanszék	202-205, 407	Péterné Kovács Anikó	205
Pénzügyi és Számviteli Tanszék	fsz.3., fsz.6, 202, 205, 404, 414		
Nemzetközi Kapcsolatok Tanszék	401, 412		
Idegen Nyelvi Lektorátus	409	Kiss Magdolna	401/b.
Társadalomismereti Tanszék	406, 407		
Marketing és Kommunikáció Tanszék	202, 204, 206		
Közgazdaságtani Tanszék	406, 411, 414	Harmatiné Korona Ildikó	414/b.
Vállalkozás-menedzsment Tanszék	407, 413, 414		
Tanulmányi Osztály és Záróvizsgaközpont	207-212		
Hallgatói Önkormányzat	225		

ÁVF – OE NIK Gólyatábor 2013

Az idei évben 2013.08.23-26. között iskolánk ismét az Óbudai Egyetem Neumann János Informatikai Karával közösen szervezte meg a gólyatábort, amelynek helyszíne Szolnok-Tiszaliget volt.

Vendégeink között tudhattuk a Szolnoki Főiskola hallgatóit is, akik jelenlétükkel tovább fokozták az esti és éjszakai bulik hangulatát.

A tábor ebben az évben katonai koncepcióra épült, így a gólyák számára nem csak a fergeteges szórakozás volt az egyetlen program, hanem a tisztelet és a fegyelem megtanulása is.

A játékos ismerkedés és a szórakozás mellett lehetőség nyílt a táborba ellátogató tanárok és diákszervezetek megismerésére is, akiknek ezúton is köszönjük, hogy részt vettek a programokon.

A három nap során ismét felejthetetlen emlékekkel tértek haza mind a gólyák, mind a szervezők.

Ha csak annyit említünk, hogy lánykérés, vagy reggeli torna, akkor mindenkinek, aki ott volt, beugrana a Wake me up!

Ha Te is át szeretnéd élni a gólyatábor élményeit, nézd meg a bemutató kisfilmünket!

<http://www.youtube.com/watch?v=IPR5qcD4CKo>

Németh Adrienn Nóra GT főszervező helyettes

TELE VAN A HÓCIPŐD a tanárokkal, a szüleiddel, a tesóddal, a pároddal, netán MAGADDAL?!

Jelentkezz az Asszertivitás

(önismereti, konfliktuskezelő) tréningre!

Tanuld meg, hogyan segíthetsz magadnak és/vagy másoknak is a problémák kezelésében!

A tréning időpontja: 2013. november 4. , 9-17 ó

Trénerek: Rétaallérné dr. Görbe Éva,

Menyhártné dr. Zsiros Mária

Jelentkezési határidő: 2013. október 30.

a karrieriroda@avf.hu címen, vagy

személyesen a Karrier Irodában, IV. em. 410.

„Polak, Węgień, dwa bratanki, i do szabli, i do szklanki.”

Idén nyáron már második alkalommal volt lehetősége az ÁVF hallgatóinak meglátogatni Varsót, és két hetet tölteni egy intenzív egyetemi kurzuson.

Mentorunkat, Joannát igazi városi fiatalként ismerhettünk meg, aki szívesen veti bele magát az éjszakai életbe, és ilyenkor természetesen minket sem hagyott otthon. A sok előadás és gyakorlat között volt időnk várost nézni, vásárolni és barátkozni is. Nem maradhatott el a nagy kedvencünk, a pálinka kóstoltatása sem, valamint mi is megismerhettük, milyen az igazi Zubrówka. Megtanultunk pár szót lengyelül, olaszul, portugálul és horvátul, s mi is büszkén tanítottuk mindenkinek: „pálinka és szalámi”.

A két hét komoly része a virtuális vállalkozás-menedzselésről szólt, s őszintén mondhatom, hogy tényleg sokat tanultunk nem csak szakmailag, de emberileg is. Köszönet illeti Réger Bélát és Haskó-Baksa Gabriellát is, akik fáradhatatlanul készítettek fel minket az utazásra, és a kinti tanórákra.

Azt mondhatom: aki teheti, ne hagyja ki ezt a remek két hetet. Legalább ilyen jó csapatot kívánunk jövőre is: Péli Ágnes, Piriti Roberta, Szőke Szilvia, Fodor László, Pótor Ádám.

Piriti Roberta

Mókatúra XXI módra

Többekhez hasonlóan én is az előző félévben csatlakoztam az iskolaújsághoz. Mi más könnyíthetné meg jobban a beilleszkedést, mint egy csapatépítő hétvége? Ha pedig nyár, akkor egyértelmű, hogy Balaton!

Július közepén felkerekedtünk, és célba vettük Siófokot. Az idő kedvezett a küldetésnek, ahogyan az ágy nélküli diákszálló is, hiszen ezzel megvolt az első csapatépítő feladat. Igaz, hogy még alig ismertük egymást, de már a Petőfi sétányon töltött első este után megmutatkozott, hogy ez egy igen jó közösség lesz. Másnap reggel strandpapucsot fel, és irány a part! Teszteltük a Balaton vizét, a napsugarak erejét, kártyáztunk, és gyorskaját ettünk – ahogy ilyenkor szokás. Szuper kis tízfős csapatunk hamar peccsenyére sült a napon, de hát ez alapelvárás a vakáción. Ezen kívül volt még éjszakai dodzsemezés és hajnalig tartó komoly eszmefuttatás is. Szemmel láthatóan mindenki jól érezte magát. Rengeteg pozitív élménnyel gazdagodtunk, és egy felejthetetlen hosszú hétvégét hagyhattunk magunk mögött a főiskola vezetőségének jóvoltából. Nem bántam meg, hogy jelentkeztem a csapatba, mert ezzel nem csak az írói ambícióimat élhetem ki, hanem egy összetartó közösségre is szert tehettem.

Ha téged is érdekel az írás, vagy csak szeretnél egy klassz csapathoz tartozni, gyere el az október 29-én 15:30-tól tartandó nyílt napunkra a 425-ös irodába!

Fodor Szabina újságíró

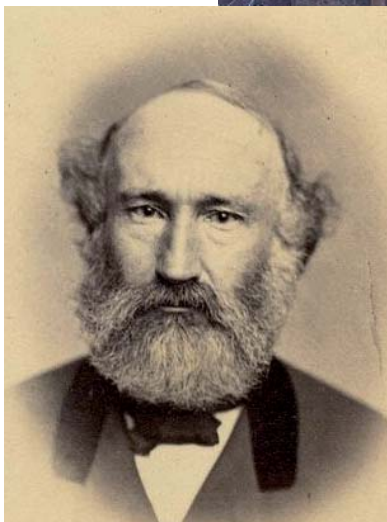

A Yale Egyetem titkos társasága, a Koponya és Csontok Rendje

Besorozás, besorolás, beavatás. Mindenki szeretne valahová, valamilyen társaság tagjai közé tartozni. Akár baráti társaságokról, akár a munka világáról vagy bármely más cél által vezérelt közösségről van szó, az egyén kiteljesedéséhez a társainkhoz való alkalmazkodással és a velük való együttműködéssel juthatunk el.

Ez a folyamat már születésünkkel kezdődik, ugyanis az első közösség, melynek részévé válunk, a saját családjunk. Ezt követően életünk különböző szakaszaiban számos más csoporthoz csatlakozunk, vagy szeretnénk csatlakozni. Egy olyan csoportosulás, vagy nevezzük inkább (fél)titkos társaságnak, mint a Koponya és Csontok Rendje (Order of Skull and Bones) sokunk fantáziáját megmozgatja. Gyermekként bizonyára mi is hoztunk létre barátainkkal olyan "titkos társaságokat", amelyek révén (legalábbis szándékunk szerint) a szabadidőnk eltöltését magasabb szintre emelhettük. Az imént említett rend azonban állítólag nem csupán szórakozásból született, ennél jóval nagyobb, szinte világrengető célokat tűzött ki maga elé.

A Koponya és Csontok Rendje mai napig az egyik legnagyobb befolyással és hatalommal rendelkező féltitkos szervezet az Egyesült Államokban. A Connecticut állambeli New Haven város híres egyetemén, a Yale University-n kezdte meg működését 1832-ben, és azóta is a Yale Egyetem a központja, ahol az Egyesült Államok kormányának és államigazgatásának, valamint az amerikai hírszerző szervezetek irányítóinak jelentős része szerezte meg a diplomáját. Ez egy olyan "fraternity"-nek, azaz egyetemi diáktársaságnak álcázott elithálózat, melynek tagjait a hosszú idő óta domináns, WASP (White Anglo-Saxon Protestant, azaz fehérbőrű, angolszász születésű és protestáns vallású) vezetőréteghez tartozó személyek alkotják. Az ő kultúrájuk és világnézetük az, mely nem csak a 19. és 20. században, de 21. század kezdetén is jelentős hatással van az amerikai társadalmi és politikai életre. Ezt a befolyást támasztja alá az is, hogy a Bush család számos tagja, köztük George W. Bush, az Egyesült Államok volt elnöke, valamint számos, a kormányban vezető tisztséget betöltött személy és befolyásos képviselő a Skull and Bones hálózat tagja.

Törekvésük állítólag arra irányul, hogy Amerika újra betöltse azt az egyedülálló vezető szerepet, amellyel a II. világháborút követően a nemzetközi életben rendelkezett.

1832-ben William Huntington Russell, egy ópiumcsempészettel hatalmas vagyonra szertevő család gyermeke,

németországi tanulmányait követően hazatért az Egyesült Államokba és a Yale Egyetem tizennégy társával együtt megalakította a "The Order of Skull and Bones"-t, mely később "The Order of Skull and Bones"-ra változtatta a nevét. (A "skull" gyorsan sikló hajót jelent, a "skull" pedig koponyát.) A Társaság történetéről különböző legendák és mítoszok terjengnek köszönhetően annak, hogy a Rend előszeretettel alkalmazta a konstruktív zavarkeltés taktikáját.

A három legnépszerűbb verzió szerint:

- 1.: A Koponya és Csontok Rendje annak a brit és skót szabadkőműves irányzatnak az elágazása, amely a 17. század végén az oxfordi egyetem All Soul's College-ban jött létre.
- 2.: A Koponya és Csontok Rendje azoknak a német nacionalista beállítottságú titkos társaságoknak a folytatódása az Egyesült Álla-

mokban, amelyek a 19. században Németországban működtek.

3.: A Skull and Bones egy tősgyökeres amerikai intézmény, amely átvette az európai szabadkőművesség számos rituáléját, de ezeket a saját gyakorlatában egyedülállóan új formába ötvözte.

Annyi bizonyos csupán, hogy a társaság 1832-es létrejöttét követően csak 1856-ban lett hivatalosan bejegyezve "Russell Trust Association" néven. A Rend történetét feltáró kutatások arra engednek következtetni, hogy a társaságot a Távol-Kelettel fenntartott ópiumkereskedelemből származó jövedelemből finanszírozták. Ez a jövedelem biztosította a Skull and Bones hatékony működését az egyetemen, valamint segítette elő azt is, hogy végzős tagjait befolyásos állásokba juttassa.

A társaság minden évben tizenöt új tagot vesz fel, akik a beavatás után 15 000 dollárt és egy padlón álló ingaórát kapnak. A Rend elsősorban a tagok egyetemen kívüli karrierjét készíti elő. Ahhoz, hogy valakit beavassanak, keresztül kell esnie a kiválasztási rituálén, amelyet "tapping"-nek (kopogtatásnak) neveznek. A Yale Egyetem 15 végzős hallgatója "kopogtat", ők alkotják az adott időszakban a titkos társaság tagjait, akik kiválasztanak az első éves hallgatók közül ugyancsak tizenöt tagot "Bonesmen"-nek (Csontembernek) a következő évre. A kiszemelteknek három

próbát kell kiállniuk, melyek célja, hogy felmérjék a csontemberek képességeit az egyetemi élet utáni körülmények között:

1.: A bentlakásos kollégium, ahol puritán környezetben kell élni: a kiválasztottak gazdag családok sarjaiként eddig nem voltak hozzászokva az ilyen körülményekhez.

2.: Képességek felmérése a természetben: vadászat Új-Anglia erdeiben vagy Afrika, Dél-Amerika dzsungeljeiben.

3.: Háborús tapasztalat vagy békeidőben a katonai szolgálat.

A pályázók kiválasztását követően sor kerül a formális beavatásra. A Rend tizenöt tagja bekopogtat a jelöltek hálótermébe, majd ajtónyitás után a "bonesman" vállára teszi a kezét és a "Skull and Bones, elfogadod?" felkiáltásra, ha a jelölt igennel felel, átadnak neki egy üzenetet, amely fekete szalaggal és viaszpecséttel van ellátva, valamint a koponya és a keresztbe rakott csontok emblémáját viseli. Rajta van a Rend mítikus száma is: 322. Az üzenet jelöli meg azt az időt és

helyet, ahol a pályázónak a beavatás éjszakáján meg kell jelennie.

Egy 1940-ből származó dokumentum szerint a beavatási szertartáson az új embert egy koporsóba fektetik, amelyet a „Tomb”-ban (sírbolt), a Skull and Bones kriptá központi részén helyeznek el. Ezt a helyet szent szobának hívják és a 322-es számmal jelölik. Közös énekekben társadalmi újjászületést kívánnak neki, majd kiveszik a koporsóból, és szimbolikus jelekkel ellátott ruhába öltöztetik. Valamennyi találkozó a tagok, majd utánuk a tagjelöltek is egy halomba rakják a nevüket viselő csontokat.

A Yale egyetemi titkos társaság tagjainak már a kezdetektől a fejébe vésik a kétértelműség, a homályosság és a titkosság rendkívüli értékét. Arra tanítják őket, hogy mindez rendkívül fontos lesz a „csontemberek” számára, amint kilépnek a Yale Egyetem védett világából és az Egyesült Államok kormányzatának, a hírszerzésének, a hadseregnek vagy az üzleti életnek az irányítói lesznek. A Rendhez csatlakozó számára másodlagos az a kérdés, hogy a titkosságot és a kétértelműséget jó vagy rossz célra kell felhasználni. A követendő alapelv, hogy a hatalom hatékony gyakorlásához elengedhetetlen eszköz a titoktartás és a kétarcúság. Azok a szoros és titkos kapcsolatok, amelyek a "Bonesmen"-ek között kialakulnak egyetemi éveik alatt, egy egész életen át tartanak. Ezek a szálak összekötik valamennyi „csontembert”,

322

Thursday Evening, July 28, 1859.

VI

S. B. &

Caras tamen lacrymis ossa futura nostris.

Prop. I. 19 : 18.

YALE COLLEGE,
Thursday Evening, July 7. }

különösen azokat, akik egy időben jártak az egyetemre és ugyanazon Skull and Bones évfolyamhoz tartoznak.

Porcsin Zoltán

Források:

<http://mek.oszk.hu/06800/06897/html/0203.htm> - Dr. Drábik János:

Uzsoracivilizáció 2002, 3. fejezet, A "Skull and Bones" Társaság és az új világrend

<http://konteo.blogrepublic.eu/2011/04/19/a-skull-bones-tarsasag/>

Érdekességképp:

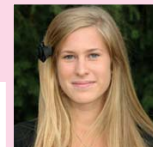
A megalakulás óta nagyjából 2500 ember részesült abban a megtiszteltetésben, hogy meghívták a társaság tagjai közé. Egy adott időpontban a szervezetnek körülbelül 600 élő tagja van. Ezeknek az embereknek a 80%-a mindössze

harminc családhoz tartozik: Rockefeller, Bush, Ford, Morgan, Phelps, Vanderbilt, Harriman, Taft, Carnegie, Astor, Whitney, Harkness – hogy csak az első tizenkettőről tegyek említést. A tagság gyakorlatilag öröklődik; egy becslés szerint a jelenlegi tagok mintegy háromnegyedének már legalább egy felmenője is tag volt.

322: A Rend jelképe egy koponya két keresztbe tett csonttal, melyek alatt a 322-es szám szerepel. Ez egyrészt az alapítás évére utalhat (18)32, másrészt Démoszthenész, athéni politikus, szónok halálának évére (időszámításunk előtt 322), aki állítólag William Huntington Russel egyik példaképe volt. Mások szerint azt sugallja, hogy a szervezet az ősnak tekintett Illuminátusok után a második erőt képviseli.

2004-ben az amerikai elnökválasztási küzdelem döntőjében két Skull and Bones tag csapott össze. A republikánus George W. Bush(1968) és a demokrata John Kerry(1966). (Zárójelben az az év szerepel, amikor a Rend tagjai lettek.)

Nem a Koponya és Csontok Rendje az egyetlen titkos egyetemi társaság az USA-ban, de mind közül ez a legrégebbi, legtekintélyesebb és talán a legismertebb. A Yale Egyetemen összesen hét zárt társaság működik, melyek eltérnek az amerikai egyetemeken meghonosodott görög betűjelzéseket használó - filmekben is látott - zárt társaságoktól. A Skull and Bones és a vele rokon társaságok kizárólag a Yale egyetemen működnek, és nem részei az amerikai egyetemeken országosan működő társaságoknak és szervezeteknek. Ugyanez a helyzet az Ivy League College-okkal, amelyek kizárólag a Harvard és a Princetown Egyetemeken működő zárt társaságok.

Munka és főiskola egyszerre?

Aki főiskola mellett dolgozni akar, nagyon meg kell néznie, hogy milyen feltételekkel alkalmaznák, milyen időbeosztásban, és milyen messze lenne a munkahely a lakóhelyétől vagy a főiskolától. Egyáltalán nem mindegy: mikor érsz haza, mikor érsz be az előadásokra, mennyi idő eljutni a munkahelyedre.

Egyik neves „szomszédunk”, ahol biztosan sokan megfordultatok már legalább egy kávéra, hogy egyszerűbb legyen túlélni a reggeleket, remek lehetőséget biztosít a munkára.

A Móricz Zsigmond körtéren lévő McDonald's most új diákokat vár munkatársai közé. Főiskolásoknak tökéletes, hiszen te magad tervezheted meg a szabadnapjaidat, így nem kell lemaradnod az óráidról, vizsgáidról és fontos programjaidról. Ezeket a heti beosztás írása folyamán figyelembe is veszik.

Felvételi beszélgetésnél azt is tisztázni tudod az étteremvezetővel, hogy heti szinten hány órát tudnál dolgozni, illetve számodra melyik napok a legalkalmasabbak.

Hamar be lehet illeszkedni, nagyon jó a társaság, és empátikus a vezetés. Ezt tapasztalatból merem leírni. Négy hónap alatt magam is sok barátot szereztem az étteremben, és a vezetőikkel is jó kapcsolatot alakítottam ki.

Maga a munka gyorsan megtanulható és a legkevésbé sem unalmas. A konyhán belül több területen is dolgozhatsz. Ha képes vagy előre gondolkodni és összetartani a csapatot, az alapok megtanulása és begyakorlása után termelést irányíthatsz, ha pedig jól bánsz az emberekkel, mosolygós és vidám az alaptermészeted, a „fronton” is helytállhatsz kasszásként.

Fix órabérért dolgozol, amihez a későbbi órákban műszakpótlék is jár. Munkára pedig van lehetőség az esti és éjszakai órákban is. Az új nyitva tartás szerint minden nap reggel 6:00-tól hajnal 4:00-ig várják a vendégeket, ami azt jelenti, hogy éjszaka is kellenek a dolgozók.

Az érem másik oldala pedig az, hogy egy-egy hosszabb éjszaka után is van hova menni, ha kopog a szemed az éhségtől, nem beszélve a diákkedvezményekről, valamint a gyakran ismétlődő kuponakciókról. Az aktuális kedvezményekről mindig kérdezd meg a kasszásokat!

Amennyiben érdekel a munka, a Rébusz Iskolaszövetkezetnél tudsz jelentkezni és további információhoz jutni. Azok pedig, akik hosszú távra terveznek a McDonald's-nál, jó eséllyel hamar feljebb léphetnek a ranglétrán.

Nyikos Orsolya

Diákkedvezmény

Diákigazolvánnyal
1000Ft

BigMac™
vagy McChicken™
szendvics
+ kis üdítő
+ kis burgonya
+ forró almás pite

Az ajánlat 2013. március 1-től érvényes, kizárólag 12 évnél idősebb, érvényes diákigazolvánnyal rendelkező diákok vehetik igénybe. McDonald's Magyarországi Étterem Hálózati Kft. 1097 Budapest, Albert Flórián út 3/b.

A Te McDonald's éttermed: 1114 Budapest, Móricz Zs. krt. 3.

Meghosszabbított nyitvatartás: 6:00-4:00 mindennap

Ma már a logisztikus halad elől

Dr. Réger Béla iskolánk logisztika tanára számos területen kitűnik.

A gyakorlatias óráitól kezdve a különleges diasorán át az egyedülálló vonalkódos vizsgalapig sok mindent felsorolhatnánk. Ha tovább olvasod az interjút, még ennél is többet megtudhatsz róla...

Hogyan került a logisztika területére?

Katonai főiskolába jártam, de már előtte sportlövő voltam, évekig versenyeztem. A családomnak is van katonai múltja, így hát már akkor a katonai logisztika területét választottam.

Immár negyven éve dolgozik ezen a területen. Sokszínű a szakmai pályafutása.

Nyolc éve kezdtem el az ÁVF-en tanítani, de emellett a Nemzeti Közszerológiai Egyetemen doktori iskolájában is témavezető vagyok. A katonai logisztika sokszínűségét alátámasztja az is, hogy nem csak az anyagi, hanem például az egészségügyi ellátás is hozzá tartozik. Gondolták volna, hogy most egy sebészorvosnak a PhD doktori bizottsági tagja leszek? A katonai logisztikának része az egészségügyi ellátás is, és nem mellékes, miért. Az általános logisztikában mindig csak az anyagról beszélünk, pedig ennek a területnek fontos tényezője maga az ember is. Én a logisztika ellátási részéhez kerültem, ahol meghatározó az emberek ellátása, kiszolgálása, és fontos cél a komfortérzet biztosítása.

Mennyire kockázatos dolog a katonaságnál logisztikusnak lenni?

Egyre kockázatosabb, hiszen a régi idők elmúltak. Megfordult a régen ismert rendszer, ma már a logisztikus megy elől. Az ő feladatuk a kikötők, repülőterek berendezése, előkészítése, a teljes ellátás megszervezése és biztosítása, mire a haderők megérkeznek. A francia haderőnél a legtöbb áldozat logisztikus volt. Könnyű célpontok a logisztikusok, hiszen egy gránáttal könnyedén megsemmisíthető például egy teljes üzemanyag-szállítmány.

Hogyan emlékszik vissza az első napjára a katonaságban?

Este várt minket a szobarend szemle és a stoki... ez egy támla nélküli katonai ülőke.

„mesélni lehet bármiről, de csinálni tudni kell!”

A katona minden este a takarodóra készülve köteles a ruháját a székre ráhajtogatni. Alulra kerül a nadrág, rá a zubbony, arra az ing és ennek tetejére a sapka, maga alá rejtve az összecsavart nadrágszíjat. Ügyelni kellett rá, hogy a nadrág és a zubbony varrása középre essék. 1973-ban vonultam be, nem volt semmilyen beavatás, kemény rend és fegyelem volt. Figyeltek a komfortérzetre, és nem engedték, hogy az újoncokat bármilyen atrocitás érje.

Mi mindent köszönhet a katonaságnak?

Ez alatt a harminc változásokkal teli év alatt az egyik szakterületem a NATO logisztika volt. Ebből adódott, hogy 1994-ben, amikor csatlakoztunk a Békepartnerség Programhoz, kinyílt előttem a világ. Tizenhat országban jártam szakmai feladatokra, tanfolyamokra, és képesnek kellett lennünk együttműködni minden nemzettel a sok különbözőség ellenére is.

Hogyan valósult meg, hogy ennyi országba eljutott és ott tanulhatott?

A NATO-csatlakozás előkészítésének köszönhetően. Előfordult, hogy egyszer csak hirtelen jött egy telefon, hogy másnap reggel jelenjek meg egy NATO gyakorlaton Belgiumban. Kötelező volt részt venni, minden jelölt tagsországból mentek küldöttek. Logisztikai területen engem tartottak erre a legalkal-

masabbnak, az angol nyelvtudásom is hasznomra vált. Jártam többször Kanadában is, itt az ENSZ békefenntartó és béketámogató logisztikai kurzusait végeztem el.

Mesélne nekünk egy érdekes, vicces történetet?

Egy sivatagi éles rakétalövészetre készülünk, és az ellátást kellett ehhez biztosítanunk. Elküldtem az egyik beosztottamat, hogy vételezzon egy mozgókonyhát a teljeségi jegyzék szerint, és vegye át a konténert. Nagyon szorgalmas volt, de sajnos nem volt túl eszes. Elment a központi raktárba átvenni az ellátmányt. Kiutaltak nekünk egy TEU-t (A TEU a 20 láb hosszúságú fém szabványkonténert jelöli), csak át kellett volna venni. Vártunk, csak vártunk, de nem érkezett még vissza. Ekkor már telefonáltam, hogy mégis merre jár, mire nyugtatgat, hogy –„Főnök, ne idegeskedjen, át akarnak verni, de nem hagyom...”. Nem értettem, hogy mi lehet ez, végül nagy nehezen órákkal később megérkezett. „Főnök, tudod, én nagyon precíz vagyok. Elküldtél engem egy húsz lábas konténerért, én megnéztem, és át akartak verni... Ennek csak négy lába van. Mondtam nekik, hogy én addig el nem jövök onnan, amíg nem lesz meg mind a húsz lába a konténernek.” Az élelmezési központban nem tudták mire vélni ezt, úgyhogy elmentek a selejt bútorkonténerbe, fogtak pár régi széket, leszedték a lábaikat, és odaadták a srácnak. Sose felejttem el, milyen büszkén mondta nekem, hogy sikerült megszereznie a húsz lábat...

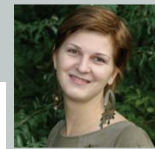
Előnyben részesíti a gyakorlati oktatást, mindig is szerette a való életben bemutatni a tananyagot. Miért tartja ezt fontosnak?

Az Angliában kapott kiképzésem alatt sokfajta gyakorlatot kellett végig csinálnunk a légi kidobástól kezdve a tengeri szállítás nyílt vonali kirakásig mindent. Hamar megtanultam: mesélni lehet bármiről, de csinálni tudni kell.

Mire a legbüszkébb a szakmájában?

Büszke vagyok arra, hogy megkaptam az Egyetem Kiváló Oktatója kitüntető címet a hallgatói értékelések alapján. Egy jó tanárom mondta mindig, hogy a legjobb ellenőr a hallgató. Számomra a legnagyobb kitüntetés a hallgatók csillogó szeme és büszke mosolya az államvizsga eredményhirdetésekor.

Karsay Marcella

Besorolsz vagy besoroznak?

Katonának lenni napjainkban már nem kötelező feladat az ifjú férfiu számára. Apáinktól, nagyapáinktól azonban számtalan hihetlenebbnél hihetlenebb történetet lehet hallani arról, hogy milyen kiképzést kellett elszenvedniük a kötelező katonai szolgálat alatt. Mégis, gondoljuk végig: a kiképzés tényleg csak a katonákat érinti? Nem lehetséges, hogy manapság minden közösség, amelybe bekerülünk, arra ösztönöz minket tudat alatt, hogy beálljunk a sorba?

A középiskolai évek alatt megtanultuk már, hogy a „kasztok” bizony nem csak a tankönyvekben léteznek, hanem a mindennapokban is. Beállsz a sorba, vagy vállalod a különc szerepét? Rajtad múlik. Mikor később, a középiskolában szerzett tapasztalattal a hátad mögött megkezdted főiskolai tanulmányaidat, nem feltétlenül érzed azt, hogy a korábbi élmények segítenek majd a megfelelő besorolásban. Vagy besorozásban.

Melyik szó mit is jelent valójában? Besorolni annyi, mint magad választani meg azt, ahova tartozni akarsz. Besorozódni pedig azt jelenti, hogy akaratodon kívül kerülöd oda, ahová lehet, hogy nem is akarsz igazán tartozni. Persze a hétköznapi életben nem beszélhetünk olyan szigorrról, mint az egyenruhásoknál, de azért sokszor kell azzal szembeesünk, hogy egy-két helyzettel nem egyszerű megbirkózni. Azonban vagy egy jó hírem: eldöntheted, hogy besorolsz vagy besoroznak! Mindez csak azon múlik, hogyan alakítod az életed, hogyan kezdesz neki a beilleszkedésnek. És ugyan mi történik, ha pár év múlva rájössz, hogy talán nem a megfelelő „sorban” állsz? Semmi. Mint mikor rájössz a moziban, hogy nem jó filmre ültél be: fogod magad, felállsz, és veszel egy jegyet arra az előadásra, amelyre igazából igazgysz.

A tökéletes kézfogás egyenlete – Neked milyen a kézfogásod?

Ha már tudod, hová szeretnél tartozni, vagy pusztán csak jó benyomást akarsz kelteni valakiben, jó ha tudod, hogy a szimpátia vagy ellenszenv az első másodpercekben alakul ki két ember között. A találkozás első lépése pedig nem más, mint a kézfogás. Ki gondolná, hogy egy ilyen apró gesztus is meghatározó lehet egy-egy fontos helyzetben? És kinek jutna eszébe az, hogy a kézfogást el is lehet rontani?

Brit pszichológusok állítólag elkészültek a tökéletes kézfogás matematikai egyenletével. Kutatásaik szerint az emberek túlnyomó része (70%) bizonytalan a kézfogását illetően, sőt érezte már kényelmetlenül magát bemutatkozáskor, hogy vajon jó benyomást kelt-e a kézfogása.

A kézfogás pozitív hatását lerontó tényezők között az első helyen az izzadt tenyér áll, utána következik a „döglött hal” hatás, ami nem

mást takar, mint az ernyed, erőtlenség kézfogást. Nem tesz jó benyomást a túl erős szorítás vagy a szemkontaktus kerülése sem, de arra is figyelni kell, hogy ne álljunk túl közel a másikhoz, vagy ne rázzuk meg a kezünket nagyon. A pszichológusok úgy gondolják, hogy a kézfogás nagyon fontos az első benyomás kialakításában, és sok mindent elárul a személyiségünkről: a gyenge szorítás például bizonytalanságra utalhat, a gyors kézrázás arroganciára. Mivel egy ember átlagosan 15 ezerszer fog kezet életében, mindannyiunkban kialakul a tudatalatti képesség az ilyen jelek olvasására.

A brit tudósok végül a következő képlettel álltak elő:

$$PH = \sqrt{(e2 + ve2)(d2) + (cg + dr)2 + \pi\{(4<s>2)(4<p>2)\}2 + (vi + t + te)2 + \{(4<c>2)(4<du>2)\}2}$$

A PH (perfect handshake, vagyis tökéletes kézfogás) értékét 12 változó befolyásolja, amelyeket egytől ötig osztályozunk:

- e: szemkontaktus, 1 ha egyáltalán nincs, 5 ha egyenesen a másik szemébe bámulunk
- ve: szóbeli üdvözlés; annál több pont, minél inkább a helyzethez illő
- d: mosoly; minél őszintébb, annál nagyobb az érték
- cg: a kézfogás completeness: ha előbb elengedjük a másik kezét, mint ő a miénket, az jelenti a kevés pontot
- dr: a kéz szárazsága; minél izzadtabb, annál kisebb a pontszám
- s: a szorítás ereje
- p: a kezünk helyzete: minél közelebb van a partnerhez, annál több pont
- vi: a kézrázás frekvenciája
- t: a kezünk hőmérséklete
- te: a tenyerünk durvasága: a nagyon finom vagy nagyon durva bőr 1 pont, az átlagos 5
- c: a kézfogás feletti kontroll: annál több pont, minél inkább mi rázzuk a másik kezét, és nem hagyjuk, hogy ő rázza a miénket
- du: a kézfogás ideje

Szóval, neked milyen a kézfogásod? Nem tökéletes? Nem baj, a dolog állítólag könnyen orvosolható, csak gyakorold a családdal vagy a barátokkal...

Kovács Zsófi

Szilágyi Szandra
rovatvezető

Nemzetközi Fair Play-díj

A 2012-es londoni olimpiai játékokon, 200 mellen olimpiai bajnok úszó Gyurta Dániel az aranyérme másolatát idén januárban adta át tragikusan elhunyt rivális, Alexander Dale Oen családjának Oslóban, a norvégiai Év Sportolója-gálán. Ezért a cselekedetéért vehette át Dani a Nemzetközi Fair Play-díjat a párizsi UNESCO Palotában rendezett ünnepség keretein belül.

A magyar úszósztár ezekkel a szavakkal mondott köszönetet:

„Hatalmas megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek, ebben az épületben, ahol olyan sokat tesznek egy jobb világért. Amikor a felajánlásomat tettem Alexander családjá-

nak, egyáltalán nem az járt a fejemben, hogy ezért külön elismerést kaphatok. Ez a díj sokat jelent, de nem elsősorban miattam fontos: ez is egy üzenetet hordoz, hogy igenis lehet és kell úgy sportolni, hogy a vetélytársak nem egymás megsemmisítésére törekednek, hanem nemes versengés során döntenek el, ki a jobb. Őszintén remélem, a sport, a sportolók példát mutatnak, és így magunk is hozzájárulhatunk egy jobb világ megteremtéséhez. Nagyon köszönöm ezt a kitüntetést – hadd mondjam így: Alex nevében is.”

Szilágyi Szandra

(Forrás: a Magyar Úszósövetség Facebook-oldala)

Sportolj csoportosan!

Ha egy parkban meglátsz egy csoportot, amelynek tagjai egyszerre végeznek különböző mozdulatokat, gyakorlatokat, akkor ők nagy valószínűséggel egy Boot Camp edzésen vesznek részt.

Ez a mozgásforma napjaink egyik leghatékonyabb edzése: egy hétköznapi ember számára is elérhetővé teszi azt a fitességi állapotot, amellyel mindennapi élete során megnövekedett teljesítőképességet érhet el. A 70-80 perces edzéseket kis csoportokban tartják a szabadban, és általában két edző vezeti le azokat. Ők mindketten figyelnek a gyakorlatok pontos végrehajtására, emellett pedig folyamatosan kontrollálják és lelkesítik a résztvevőket. Ezt az edzésformát mindenki bevállalhatja, aki szeret csoportban, a szabad levegőn edzeni. A gyakorlatok olyanok, mint amilyeneket egy katonai kiképzésben használnak. Egy Boot Camp edzésen számítani lehet sprintfutásra, sorversenyre, páros gyakorlatokra és köredzésre is. Ami még újdonságnak számít hazánkban: a TRX. Ez egy hordozható funkcionális tréning-eszköz, amellyel erőt,

egyensúlyt, hajlékonyságot és az úgynevezett belső izmok stabilitását lehet fejleszteni. A TRX-edzések is csoportban zajlanak, és a gyakorlatokat mindenki a saját fitességi szintjének megfelelően tudja elvégezni.

Szilágyi Szandra

(Forrás: <http://www.mozgasvilag.hu/fitness/hirek/boot-camp---edzes-csapatban-kemenyen>)

Olimpia láng az űrön keresztül

A hagyományoknak megfelelően a ceremónia végén, szeptember 29-én fellobbant a szocsi téli olimpia lángja a görögországi Olümpiában.

Ezúttal is a napsugarak segítségével gyújtották meg a lángot, amely hatvanötezer kilométeres utat fog bejárni. Korábban egyetlen téli olimpiai lángnak sem volt ilyen hosszú útja: a fáklya megfordul majd az űrben, a Bajkál-tó fenekén és az Északi-sarkon is. A sportolók közül elsőként a 18 éves görög síelő, Joannis Antoniu vihette a fáklyát, majd pedig az úton első oroszként Alekszandr Ovecsikin, a világ egyik leginkább gólerős jégkorongozója futott vele.

A korábban fellőtt Szojuz TMA-10-es orosz űrhajó külsejének egyik részét a téli olimpia színeivel díszített plakátsávvá vonták be. Az űrhajósok november 9-ére tervezett űrsétájukra magukkal viszik az olimpiai fáklyát is, amelyet a Szojuz TMA-11-es űrhajó szállít majd el a Nemzetközi Űrállomásra. Az olimpiai jelképpel való űrsétát élőben közvetítik majd. A váltó október 7-én fog megérkezni Oroszországba, Szocsiban pedig február 7-én fogják meggyújtani az olimpia nagy fáklya lángját, amely február 23-ig, a játékok befejeztéig ég majd

Szilágyi Szandra

(Forrás: <http://hu.euronews.com/2013/09/29/meggyujtottak-a-teli-olimpia-langjat-/>)

Milyen diákmunkás

Mikor megkérdeztem a hallgatókat, hogy mit szeretnének olvasni a kerekasztalban, a válasz szinte egyhangúan „a diákmunka során átélt kalandok” volt. Tulajdonképpen érthető: az órára készülés, reggeltől délutánig iskolában ülés, tanulás és beadandókészítés mellett még egy munkahelyre is beülni eléggé bizzarr helyzeteket szülhet – még akkor is, ha a szakmádhoz kapcsolódó munkát találsz. Ez a lehető legritkábban

Anita:

Mikor pénztáros voltam, a vezetőségben kitalálták, hogy ha nincsen sok vevő, járjunk ki visszatolni a kocsikat. Gyűlöltem csinálni, mert a parkoló lejtett, és a végén mindig akrobatikus mozdulatokkal próbáltam elhúzni a hatalmas kocsisoromat a parkoló autóktól. Mégis a kedvencem az volt, amikor nőnapon csináltam ezt, és egy tucatsnyi férfi nézte végig a mutatványomat, de még akkor sem nyújtottak volna segítő kezet, amikor az autójuktól centikre húzódtam el a kocsisor.

néztem az órára, és akkor döbbentem rá, hogy majdnem egy órán át alvás közben dolgoztam. A hihetetlen az, hogy mindenkinek jól adtam vissza!

Tibor:

Egyszer egy logisztikai cégnél voltam a raktárban, főleg a beérkezett árukat csomagoltuk ki és leltároztuk. Eléggé lapos munka volt, kivéve, ha a főnökünk bejött, mert ő folyamatosan pörgött és magyarázott. Egyszer viszont megtaláltuk a gyenge pontját. Mikor egy törekeny árukat tartalmazó dobozból vettük ki a buborékos fóliát, a főnökünk elkezdte azt pukkasztgatni. Szinte olyan volt, mintha lassított felvételen néztük volna az embert. Egyszerűen békés és nyugodt lett. Majdnem egy óráig pukkasztgatott és mesélt magáról mosolyogva. Szerencsére nagyon feloldódott az élménytől, és onnan kezdve mindig, ha feszültebbé vált, mi felajánlottuk neki, hogy hozunk buborékos csomagolót, ettől meg ő mindig elnevette magát.

Zita:

Nekem is van egy buborékos fóliás történetem! Egy nagy bevásárlóközpontban voltam én és egy másik egyetemista. Megtaláltuk a fóliát, majd elkezdtük pukkasztgatni. Legalább egy órán át csak azzal játszottunk, a bolt közepén, pontosan a céglogó alatt...

Zsuzsa:

Majdnem fél évig dolgoztam egy szalagsoros címkézős diákmelóban. Lényegében csak jöttek-jöttek a szalagon az áruk, és mi a magyar nyelvű leírást ragasztottuk rájuk. Monoton, de jó munka volt, mert ha megszoktad, akkor vakon is tudtad csinálni, miközben beszélgettél a többiekkel. Mégis voltak bakik. A személyes kedvencem az volt, amikor a főnökünk felcserélte a címkéket, és majdnem száz játék babára került az a matrica, hogy „marcipánízesítésű cukorka”.

Péter:

Egy ideig egy nagyáruház felújításán dolgoztam. Nyárra lezárták és kicsit újjáépítették. A mi dolgunk az volt, hogy a polcokat rakjuk össze, de a harmadik napra elfogytak az elemek. Óráig nem jött meg az utánpótlás, így mi addig az épület tetején napoztunk.

Judit:

Mindig bűnös élvezetet találtam abban, amikor kasszásként beültem a pultba, és szinte egymást ölték az emberek, hogy odarohanjanak hozzám. Ilyenkor derült ki, hogy a botos néaninek nem járással van gondja, hanem fel van fegyverezve!

Ica:

A legdurvább számomra az volt, hogy reggel, mikor raktam ki a gyümölcsöket a polcokra, sokszor mire leemeltem őket a kocsiról, már a kezemből kikapkodták az almákat és a narancsokat. Nem tudom miért, de főleg a decemberi hétvégeken voltak hölgyek, akik kisebb csapatban álltak, és ugrásra készen várták a friss gyümölcsöket. Később a vevők pedig nem akarták nekem elhinni, hogy egy órával a nyitás után nincsen már narancsunk.

István:

Egy hónapig voltam egy pékségben pultos. Nagyon jó kis munka volt. A kedvenc vevőm egy hölgy volt, aki háromnaponta bejárt, és mindig

élményeid vannak?

történik így, és igazából mindegy is. Ülj kint a fagyban december közepén, és ossz papírfecniket egy nevetséges jelmezben, vagy ülj egy légkondicionált irodában, és rakj bélyegeket borítékokra: bármelyiket kell tenned, mindig lesz egy történeted a diákmunkáról. Még a legjobb munkahelynek is akadnak hajmeresztő napjai és a legréme-sebbnek is nagyszerűek. Most ezeket az élményeket gyűjtöttem nektek csokorba.

ugyanazt a rétest kérte. A közelben volt egy kórház, és ő oda járt felülvizsgálatra, majd megjutalmazta magát egy süttivel. Mindig jókat beszélgettünk, és mikor megtudta, hogy a hó végével távozok a cégtől, teljesen letört. Az utolsó napomon bejött, és megkérdezte, hol fogok mostantól dolgozni, mert szívesen meglátogatna majd ott is. Legalább egy órát alkudoztam vele, hogy ne utálja előre az utódomat. Ez talán a legszebb élményem.

Krisztián:

Sokáig dolgoztam egy nagyáruház sajtosztályán. Imádtam. Jéghideg volt, és senki se járt be hozzánk. Végigkóstoltunk minden sajtot. Nem viccelek. Egyszer érkezett egy különleges sajt valahonnan Dániából. Engedélyt kaptunk, hogy a felét kirakjuk kóstolónak. Egy tálcára leraktam a termékben. Mire visszafordultam, már egy kisebb sor volt a dolgozókból, akik mind azt ették. A tálca soha nem jutott ki a vásárlósorokra.

Attila:

Egy nagy bevásárlóközpontban voltam egy ideje, amikor az egyik zseniális főnökünk elkezdte piszkálni a generátorokat. Ezt onnan tudtam meg, hogy kezdett hideg lenni az épületben. Annyira, hogy úgy tűnt, nem csak ezt az épületet, de a teljes dunántúli részét le kell állítani a bevásárlóközpontnak, mert mind a mi generátorainkra voltak kötve. Télikabátban sétálgattunk, és mosolyogtunk a vevőkre, hogy megnyugtassuk őket. A végén szerelők érkeztek, de azt mondták, hogy inkább küldjük el a vásárlókat, nehogy baj legyen. Már megszólítottam egy párt, amikor kirohant a kollégám, és integetett, hogy minden rendben van. Én zavartan kezdtem el hebegni-habogni a vevőknek, majd, mivel nem tudtam mit mondani, sarkon fordultam, és otthagytam őket.

Barbi:

Kasszásként az egyik legérdekesebb tapasztalatom az volt, hogy mennyire másként viselkednek az emberek különböző boltokban. Az

élelmiszerboltban mindenki őrjöng, türelmetlen és morgós. A bar-kácsboltokban viszont, legyen bármekkora a sor, várjon bármennyit is rám, és fizessék sokszor akár a tízszeresét is az élelmiszerbolti számlának, szinte mindig kedvesek az emberek. A legtöbben jóformán el se akarnak menni. Direkt még lassabban pakolnak el, hogy még pár percig beszélhessenek velünk. Elmesélik, mit miért vettek, és mi lesz belőle. Furcsa, hogy mennyire agresszívak vagyunk pár ezer forint elköltése közben, és milyen nyugodtak, amikor százazreket fizetünk a cserepekért. Pontosan ezért próbálok meg mindig a lehető legkedvesebb lenni a kasszában ülőkkel, bárhol is vásárolok.

Diákmunka: Így ne csináld

A diákmunkáknak van egy másik oldala is: azok történetei, akik a munkánkat koordinálják, és értesülnek a zseniális „alakításainkról”. Volt szerencsém hallani pár hihetetlen és hajmeresztő történetet a pult másik oldaláról is. Ezeket szedtem nektek csokorba:

- Egy sráccal rengeteg gondunk volt, de akkor adtuk fel, amikor felhívott a cég, hogy nem találják őt. Felhívtam a többi ott dolgozó diákot, hogy keressék már meg. A srác az üzletház mögött volt, magára tekerte az ott heverő láncot, és azt üvöltözte az érkező vevők felé, hogy „Én a CÉG rabja vagyok”.
- Az egyik dolgozónk kirabolta a boltot, ahol dolgozott, de mit hozott el? Pólókat! Folyamatosan lopta a céges pólókat, még az ő ellenőrzésekor se volt feltűnő. Mikor lebukott (mert egyszerre hét póló volt nála!), megkérdeztük tőle, hogy minek vitte el őket. Azt mondta, hogy azért, mert azt volt könnyű elhozni.
- Külföldre küldünk diákokat egy amerikai tábor vezetésére. Az egyik kislányról kiderült úgy kétezer méter magasságban, hogy még soha nem volt gépen. Rohamot kapott, és a gép kénytelen volt leszállni Angliában. Mi meg hazavonatoztattuk a lányt.
- Az egyik legmeglepőbb egyértelműen két lány volt, akik reggel felkeltek, kimentek a buszhoz, HÉV-re szálltak, elérték a helyszínt, megnézték a házat, majd sarkon fordultak, és megindultak haza. Mindezt telefonon keresztül mesélték el nekem, és azt mondták, idézem: „nem volt szimpatikus az épület”.

Láss világot!

Külföldi ösztöndíj programok csak nekünk

A magyar felsőoktatásban résztvevő diákok elenyésző része él a lehetőséggel, hogy valamelyik ösztöndíj program keretében ellátogasson egy külföldi egyetemre vagy főiskolára.

Sokak a rémisztően sok és bonyolult papírmunka miatt, mások a nyelvtudás hiánya, megint mások a szimpla tájékozatlanság miatt mondanak le erről, és maradnak ki az élményből. Hát elárulom a „nagy” titkot! Majdnem minden felsőoktatási intézményben – ha mégsem, akkor az illetékes, nemzetközi ösztöndíjakkal foglalkozó területi központban – megtalálható egy, a nemzetközi ügyekkel foglalkozó részleg, ahol nagyon szívesen segítenek az egyébként nem bonyolult és nem rengeteg papírmunkával. Megfelelő tájékoztatás, plusz kis egyéni információkutatás meg egy csipetnyi proaktivitás, és máris gördülkénnyé válik minden ügyintézés! Továbbá: a hiányos nyelvtudás sem hátrány, hiszen a kínálatban szerepelnek kimondottan ebből a célból szervezett nyelvi táborok, nyári egyetemek is.

Mivel nagyon széles a kínálat, csak a legismertebb programokat említem:

Talán a legismertebb programok között is élen jár az ERASMUS, amely iskolánkban is elérhető. Ennek keretében a tanulóknak lehetősége nyílik egy vagy akár két szemesztert egy általuk választott és az iskola által is jóváhagyott intézményben tölteni BSC, MSC vagy szakmai gyakorlat céljából. Kistestvére, a CEEPUS program, ugyan nem tartalmaz annyi országot, mint az ERASMUS, de kínálatában szerepelnek a nyári egyetemek és nyelvi táborok is.

Kicsit másabb, de alapjaiban ugyanarra a rendszerre épülő program a Campus Hungary. Itt mindent a pályázó intéz, még a fogadó intézménnyel való kapcsolatfelvételt is! A kezdeti nehézségek ellenére azonban az a pozitívum, hogy nem egy megadott intézményi listából válogat a hallgató, hanem a saját igényeinek megfelelő iskolát és képzési területet választhatja. Hátránya, hogy az iskola védőhálóján kívül zajlik ez a program, így mindenképpen számolnia kell a résztvevőnek azzal, hogy a biztosítás, ügyintézés és minden, egyébként a küldő intézményre háruló teendő az ő feladatává válik.

Különlegességként még a DAAD németországi programokat említeném, ahol számos lehetőséget kínálnak nagyon kedvező ösztöndíjjal. Ami miatt pedig egyenesen a favoritok közé emelném, az az, hogy ebben a rendszerben a képzést követően a szakmai gyakorlat is biztosított a hallgatók számára. Ez a későbbiekben az adott országban vagy itthoni cégeknél történő elhelyezkedést segítheti. További rengeteg lehetőség várja jelentkezőit az Európán kívüli országokban is. Ilyen országok Ausztrália, USA vagy Kanada, ahova vízum és komolyabb felkészülés igényeltetik, ám a feladat egyáltalán nem lehetetlen!

Sajnos az egyik legfontosabb kérdésre, ami nem más, mint a pénz, nem tudok megközelítő választ sem adni. Mivel minden programnak megvan a maga saját díjszabása, így a nemzetközi irodákban kell utánajárni ezen információknak külön-külön országra és iskolára vetítve. Ám fontos, hogy ne felejtjük el: ezeket a programokat diákoknak szánják, és minden lehetséges módon megpróbálják a külföldön töltött időt megkönnyíteni, széppé és hatékonyá tenni. Tehát kedves hallgatótársaim, ne habozzatok! Nem sok ilyen lehetőség adódik egy életben, így érdemes kihasználni, és a lehető legtöbbet profitálni belőle!

Minden segítség megtalálható az említett programok honlapján illetve a www.scholarshipportal.eu oldalon.

Csoltkó Zsuzsanna

Hétköznapi hadsereg

Sokszor hallhatunk érdekes tényeket a nagyvilágban egyes tárgyak nem eredeti helyen és módon való használatáról. Ezek között szemezgettem, mikor rábukkantam az alábbi három, eredetileg a hadsereg számára kifejlesztett „kütyüre”.

GPS – avagy oda, de merre?

Nem gondolnánk, de a '60-as évek tudósai már képesek voltak megalkotni a ma is használatos helymeghatározó rendszer első válto-

zatát. A koncepció lényege nem csak a hadászatban volt úttörő, de a felfedezés iparága is alaposan profitált belőle. A Transit elnevezésű amerikai fejlesztés még csupán öt műholddal dolgozott, és óránként egyszer tette lehetővé, hogy a haditengerészet hajói meghatározzák helyzetüket. A '85-re már tizenegy műhold keringett és szolgálta ki a helymeghatározó rendszereket.

Ehhez képest manapság már bárhol és bármikor pontosan megmondható, hogy egyes készülékek és gazdáik hol tartózkod-

nak. Sőt, a GPS még arra is képes, hogy folyamatos követéssel kirajzolja az útvonalakat.

(Forrás: http://eu.mio.com/hu_hu/global-positioning-system_a-gps-tortenete.htm)

Ragasztószalag – Duck tape?

Már az első tény is érdekes ezzel a hétköznapi eszközzel kapcsolatban, mégpedig nem más, mint maga a gyártó: a Johnson and Johnson vállalat. A második világháború alatt a hadse-

reg híján volt egy olyan anyagnak, ami gyorsan, és általánosan képes segítséget nyújtani, legyen szó akár a teherautó foltozásáról, vagy a töltények tárolásáról. A J&J cég által gyártott orvosi kötszer alapú ragasztószalag vízálló volt és ellenállt a szakadásnak, el is nevezték viccesen „Duck Tape”-nek, azaz „Kacsa Szalag”-nak. A háború után a hétköznapi életben próbálták meg hasznosítani. Eleinte csöveket ragasztottak vele egyé, és így kapta új nevét, a „Duct Tape”-et, ami „Cső Ragasztó”-t jelent.

Manapság már az is előfordul, hogy ruhákat készítenek belőle vagy díszítő elemként alkalmazzák, de megmaradt eredeti ragasztószalag formájában is.

(Forrás: <http://duckbrand.com/duck-tape-club/history-of-duck-tape>)

JEEP – de kinek?

A hadi járművekkel kapcsolatban sokszor hallottam azt a pletykát, hogy készítők túlnyomórészt a praktikumra helyezték a hangsúlyt, de azzal senki sem törődött, hogy egyetlen terepen – és valljuk be, a hadseregek gyakran találkoznak ilyenekkel – nem gerinc-

barát utazni bennük. Minderről viszont nem olvashatunk akkor, ha a JEEP márkánévre keresünk rá az interneten.

Természetesen eredetileg az Egyesült Államok Védelmi Miniszterének fejében fogant meg az ötlet egy új katonai jármű megalkotására, melyet le tudnák cserélni akár a Ford T-modelljé is. A sors fintora, hogy a három gyártásra érdemes terv egyikét éppen a Ford cég készítette el. Versenytársai a Willys-Overland és a American Bantam autógyártó cégek voltak. Mindhárom cég legyárthatott 1500 darabot a terveik alapján, de a végső győzelem a Willys-Overland céget illette.

Az idők során a JEEP márka már több anyavállalatot is elfogyasztott, jelenleg a Chrysler tölti be ezt a szerepet. A márkánév mára típusná, és a hétköznapiakban is használt autóná vált.

(Forrás: <http://autostat.hu/markatoertenetek/7-markatoertenetek/376-jeep>)

Piriti Roberta

„A remény királyságában sosincs tél”

A címben szereplő jelmondat megragadta a fantáziámat szeptember 26-án, a Talent Konferencián, Budapesten. Az alig ismert orosz közmondás egyszerűen írja le mindazt, amiről a nap előadói bizonyosságot tettek.

A tehetség önmagában nem ad okot büszkeségre, az csupán egy adomány. Amire egy tehetséges ember büszke lehet az nem más, mint a tehetség kibontakoztatásába fektetett temérdek munka. Ehhez kapott segítséget 50 szerencsés pályázó fiatal, akik mellé men-

tort állítottak, így adva sok új lehetőséget a tehetségeknek. Ők mutatkoztak be a RAM Colosseumban egy-egy negyed órás előadás alkalmával. A tíz fiatal között akadt középis-kolász kísérletező, de egyetemet végzett művészetpszichológus is.

A közönség egy emberként csendesült el, és fagyott meg a levegő egy pillanatra, mikor egy toloszékes, nehezen beszélő és mozgó fiú gurult a színpadra. Inspiráló beszéde végén mindenki döbbenetére elhagyta székét, és egy koreográfiával szemléltette mindazt az erőt, mely benne lakozik. Tehetségét, és színház iránti feltétlen elköteleződését bizonyítja, hogy első drámáját a Kolibri színház műsorra tűzte.

TALENT
GONDOLAT. TEHETSÉG.

Fontos hinnünk, hogy képesek vagyunk többre, jobbra, hogy nincs akadály, mely megállíthatna bennünket, csak akarni kell. Aki előre tör, és küzd az álmaiért, megtanulja a konstruktív kudarc fogalmát és azt is, hogy a remény királyságában tényleg soha nincs tél. További információ a konferenciáról: <http://www.talentn.hu/talentn>

Piriti Roberta

„Szép élet a bakaélet”

Most, amikor már nem léteznek sorkatonaság, valljuk be, valamiért furcsán nézünk azokra a fiatal fiúkra és lányokra, akik katonai pályát választanak. Talán magunk sem tudjuk megmondani, miért. El sem tudjuk képzelni, vajon miért lépnek erre az útra? Nem értjük, vajon mit is csinálnak tulajdonképpen nap mint nap? Vagy azt sem, hogy egyáltalán mi a jó ebben az egészben? Cikkemben a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem egykori hallgatóját, egy hivatásos katonát kérdeztem ezekről, kilétét azonban a szigorú szabályok miatt nem fedhetem fel.

Mikor döntötted el, hogy erre a pályára lépsz?

A középiskola után közgazdaságtant tanultam, de fokozatosan elvesztettem a lelkesedésem a pálya által valószínűsíthető statisztikus, irodai munka iránt. Ekkor döntöttem úgy, hogy váltok.

Miért pont a katonaságot választottad?

Gyerekkorom óta versenyszerűen focizom, akkoriban kiegészítésként még küzdősportot is űztem, kézenfekvő volt egy olyan pálya választása, ahol fontos szerepe van a fizikumnak. Emellett a katonai pálya egy életre szóló kaland lehetőségét kínálta.

Visszanézve (akár a főiskolai évekre), még mindig úgy érzed, hogy jó döntés volt katonának menni?

Teljes mértékben. Minden téren rengeteget fejlődtem, amióta ezt a hivatást választottam.

Volt esetleg arra példa az elmúlt évek alatt, hogy megbántad a választásodat?

Mint bármely más munkahelyen, nálunk is vannak feszült, nehéz napok, de minden reggel örömmel lépek be a laktanya kapuján, és veszem fel az egyenruhám. A válaszom tehát egyértelmű nem.

Milyen élményeket, tapasztalatokat szereztél akár az egyetemi évek alatt, akár az azóta eltelt időben? Mit kaptál a katonaságtól?

Gyakorlatiasságot, türelmet, fegyelmet, de leginkább alázatot tanultam az évek során. Alázatot az előjáróim, a feladat, de leginkább a társaim iránt. Ezek a mindennapi civil életben is fontos tulajdonságok.

Sokan nem tudjuk elképzelni, miként néz ki egy hivatásos honvéd hétköznapja. Mesélnél erről?

A Magyar Honvédség feladatrendszere sokrétű és szerteágazó. Eleget kell tennünk a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeknek, de országhatáron belül is vannak mindennapos feladataink. Ha az ember nyitott szemmel jár, könnyen találkozhat feladatát végző katonával (például rendész, díszelző katonák). Két feladat-végrehajtás között pedig folyik a kiképzés. Fizikai, elméleti és gyakorlati téren a lehető legmagasabb szintre kell hoznunk a katonáinkat, hogy feladataikat el tudják látni. Sokszor a napi munkaidő is kevés erre. Akit pontosan érdekel egy-egy alakulat profilja, az a www.honvedelem.hu honlapon könnyen tájékozódhat.

Az egyetem kapuján kilépve merre vezet az út? Milyen karrierlehetőségek vannak ebben a szakmában?

Már az egyetem befejezése előtt pár hónappal tudják a tisztjelöltek, hogy hol, melyik alakulatnál és milyen beosztásban folytatják pályafutásukat, ha sikeresen leteszik a záróvizsgát. A katonai életpályamodell hosszú távú karriert kínál. Aki magas szinten teljesít, annak számára idővel a legmagasabb, legnagyobb felelősséggel járó beosztások is elérhetőek lesznek.

Végezetül van valami szórakoztató, esetleg meglepő anekdotád az egyetemről, a honvédségről, melyet szívesen megosztanál az olvasóinkkal?

A mindennapjaink során rengeteg szabály köt minket, de hát mindannyian voltunk/vagyunk energiával teli fiatalok, követtünk el mi is pár csínytevést, de ezek mindegyike szigorúan őrzött hadititok...

Montvai Edit

Női nyelv, férfi nyelv? Van-e sajátosan női kommunikáció?

Az idei Kutatók Éjszakájának talán legnagyobb érdeklődéssel kísért beszélgetésében ezt a kérdéskört vette górcső alá két elismert kommunikációs szakember: dr. Andó Éva, főiskolánk tanszékvezetője, és dr. Aczél Petra, a Corvinus Egyetem tanára.

A női és férfi kommunikáció különbözőségeiről folytatott, rendkívül jó hangulatú, ironikus és humoros megjegyzésektől sem mentes eszmecsereben olyan kérdéseket feszegettek, mint hogy: Van-e kifejezetten női kommunikáció? Vajon miért „beszélnek el” egymás mellett a nők és a férfiak? Egyáltalán, ugyanazt a nyelvet beszélik mindkét nem képviselői? Esetleg igaz lenne a „Te sosem figyelsz rám” kezdetű vádaskodás? Tényleg ez van a háttérben, vagy lehet, hogy mi, nők, nem fogalmazunk eléggé egyértelműen? Vagy egyszerűen csak fogadjuk el azt a manapság

egyre népszerűbb magyarázatot, hogy a férfiak a Marsról jöttek, a nők pedig a Vénuszról? A férfi az, aki figyelmetlen, vagy mi nők fejezzük ki magunkat túl hosszasan, bonyolultan és óvatosan? Azt várjuk, hogy amit mondunk, abból kitalálják, mit szeretnénk, ahelyett, hogy tényleg azt mondanánk, amit várunk? És mi, nők, biztos, hogy mindig megértjük a férfiak tömör, szűkszavú megfogalmazása mögötti üzenetet?

A sok megválaszolatlan kérdés és a beszélgetés iránt tanúsított óriási érdeklődés is azt jelzi, hogy ez egy igazán érdekes, izgalmas, némiképp talán misztifikált téma is. A két előadó a rövid, pergő, jól irányított beszélgetésben nem világmegváltó felfedezéseket kívánt megosztani a hallgatósággal, hanem tudományos alapon közelítették meg a két nem közti kommunikációs eltérés okait.

Tény, hogy másért és másként kommunikál férfi és nő, ez pedig abból fakad, hogy alapjában véve különbözőek vagyunk. Ez megmutatkozik többek közt érzelm kifejezésünkben és a szóbeli megnyilvánulásaink

módjában is. Másként kódolunk és dekódolunk üzeneteket. Ezek okát magyarázhatjuk genetikai adottságokkal, biológiai eltérésekkel, a kultúránkkal, a szocializációs különbségeinkkel, vagy talán minddel egyszerre. Mindenesetre jó ezzel tisztában lenni. Sok konfliktust, vitás helyzetet lehet(ne) megelőzni. Talán még nem késő, járjunk utána!

Szöke Szilvi

Bele a képedbe!

Az Arc kiállítást először 2000-ben rendezték meg azzal a céllal, hogy az eddig csupán reklámcélokra használt óriásplakátok ne csak az aktuális akciók májkrémeket és mosóporokat mutassák be, hanem a társadalom számára értékes nézőpontokat és ötleteket is.

Idén a kiállításra ellátogatók tematikailag is színes és sokrétű plakátokat láthattak. A pályázók most is különböző „öröközlő” és aktuális problémákat dobnak az arcunkba alkotásaikkal. Idén volt szó politikáról, családon belüli erőszakról, antiszemita nézetekről, cigányságról, homofóbiáról és emigrációról is. A mottó: „Mi történt velünk?”

Az alkotóknak nem volt könnyű dolguk: nehéz megragadni egy adott téma lényegét, és azt úgy adni vissza állókép formájában, hogy „nagyot üssön”, és megragadjon az ember fejében.

Dobi Nóra és Gáspár Attila a lehető legegyszerűbben, tömören fejezték ki magukat, plakátjukon a hófehér osztályterem közepén vérben

áztatott asztal és szék áll. A sokkoló plakát a családon belüli erőszakról, annak jól látható jeleiről szól. A pályázók az Arcnak elmondták, hogy kívülállóknak nem szívesen avatkoznak bele egy másik család éle-

tébe. „Sajnos maguk a pedagógusok sem kérdeznak rá arra, hogy mi történt a távolmaradó gyerekekkel.”

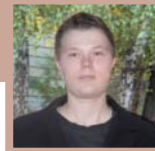
Glázer Attila a legerősebb társadalmi üzenet díját nyerte el „Jewgaynazi” című munkájával. Az egyszerűség itt is kulcsfontosságú. Mi a különbség ember és ember között? Egymást szidjuk, egymást hibáztatjuk, és mi magunk hozzuk létre azt a kirekesztő közeget, amiben aztán élni kényszerülünk. Miért élvezet bárkinek is gyűlölködni, ujjal mutogatva élni? Mert szüksége van egy bűnbakra?

A pályázónak még egy további alkotása volt látható a kiállításon. A plakáton „Gipsy” felirat volt látható a Disney betűstílusával, ez Walt Disney szélsőséges nézeteit teszi nevetségessé.

Az emigrációt boncolgató plakátok közül Jánka Melinda ötlete fogott meg a legjobban, aki Londont „ledebrecenezve” próbálta meg kifejezni azt, hogy Magyarországot egyre többen hagyják el a jobb életminőség reményében. Angliában 300000, Londonban mintegy 70000 magyar állampolgár él a hivatalos adatok szerint.

Az Arc idén is elérte a célját, de nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt a tényt, hogy a kiállítás csak akkor képes átadni az üzenetet, ha a befogadó fél nyitott szemmel megy végig a plakátok során. Ami pedig még fontosabb, bár szörnyen közhelyes is: nem elegendő csak nézni, látni is kell.

Nyikos Orsolya

Határ őrült és zseni között – Lars Von Trier

A dán rendező és forgatókönyvíró már jó ideje meghatározó alakja a filmművészetnek. Az alábbiakban a legutóbbi munkáit szeretném nagy vonalakban ismertetni, és ezzel meghozni a kedvet egy kis kedvtelésre. Trier filmjei ugyanis akár napokig is rabul ejthetik az embert mondanivalójukkal, sajátos képi és érzelmi világukkal.

A 2009-es Antikrisztus nagy port kavart.

A végtelenül naturalista alkotás morbid, éles ellentétekkel alapozza meg a Nagyérdemű kíváncsiságát. A lágy, barokkosan giccses dallamok közben elmélyülten szeretkező házaspár nem

Lars Von Trier előszerepettel jeleníti meg a nők elnyomását, és ebben a konkrét filmben erőteljesen provokál is e téren. Bárhol nem provokál? Olyan alkotásról van itt szó, ami majdhogynem egyenlő a kreatív rombolással. Trier filmje megterheli a közönséget, de cserébe újabb ötletek és nézőpontok átgondolására ösztönzi. Ez pedig, valljuk be, ritkaság, tekintve a mai tömegfilmek „mondanivalóját”.

A film utal arra is, hogy a nő eredendően gonosz. Ez megmagyarázza azt, hogy a cikk írója miért nem árulja el a végkifejletet és miért akarja minden áron a saját akaratát érvényesíteni a cikk olvasója felett. Inkább nézd meg magad a filmet!

Trier 2011-es, Melankólia című műve egy testvérpár (Justine és Claire) és családjuk utolsó napjait mutatja be. A történet a világvége előtti napokban veszi kezdetét, a szóban forgó apokaliptiszis pedig, amely természetesen minden földi élőlény halálát jelenti, nem más, mint a Föld és a Melankólia nevű kisbolygó összeütközése. A film szempontjából kulcsfontosságú tényező,

hogy erre az eseményre eleinte senki sem számít. Az elkerülhetetlen fokozatos felismerése szükségszerű, hisz így tud igazán lassan átfolyni a szereplőkön a keserű tehetetlenség

a családban uralkodó ellentéteket, és láthatjuk, amint Justine-on eluralkodik a depresszió. Összeomlik, szinte egyik pillanatról a másikra; közöny és életundor keríti hatalmába, és ezzel megadja a kegyelemdőfést a filmtörténet szerintem egyik legkellemetlenebb lagzijának. Újdonsült férje elhagyja, ezután pedig Justine továbbcsúsz az egyre mélyülő magányba és keserűségbe. A nővére, Claire próbálja újra talpra állítani. Gondoskodó, szeretetteljes szerepet vesz föl, ám kevés sikerrel jár.

A film második felében ezt az anyáskodó nővért ismerhetjük meg közelebbről. Ezzel párhuzamosan kezd bizonyossá válni, hogy a Melankólia nem fog elszállni a Föld mellett, hanem egyenesen beleütközik. Claire ösztönösen megérzi ezt, és férje (a csillagász-fanatikus John) megnyugtató szavai ellenére is mániákus (és jogos) idegesség keríti hatalmába.

Míg a véghez közel Justine felszabadul, és mámorító boldogsággal tölti el a halál gondolata, addig Claire érthető, de teljesen értelmetlen módon próbálja megmenteni egyetlen gyermekét, aki esélyt sem kapott az életre.

A teljes lelki béke – Justine, az idegőrlő aggodalom – Claire, és az ártatlanság – Michael (Claire fia) kéz a kézben néz szembe a pusztulással az utolsó hatásvadász, de gyönyörű jelenetben.

A dán rendező zsenialitása megkérdőjelezhetetlen, azonban ehhez jelentős mértékben hozzájárul a depresszióra több mint hajlamos személyisége is. Itt merül fel a kérdés: vajon ép eszénél van-e a rendező úr? Egyáltalán lehet valaki művész a lelki problémák teljes hiánya nélkül? Én úgy gondolom, hogy a válasz: talán, illetve: nem. Trier tényleg pengeélen tancol, és eddig kiválóan csinálja. Határvonalat húz a zsenialitás és az őrület között, és ehhez kétségkívül birtokolnia kell mindkettőből. A „jó” művész pedig alapvető képességei mellett köteles megélni a poklot és a mennyországot is ahhoz, hogy esélye legyen valódi értéket hátra hagyni. Ez az út viszont lelki traumák elszívása nélkül egyszerűen nem járható. Legutóbbi két műve után mindenképpen érdekes lesz látni, mivel áll elő legújabb filmjében (Nymphomaniac), amelyet 2013 végére ígért. Annyi biztos, hogy Lars Von Trier-nél semmi sem biztos.

Nyikos Orsolya

veszi észre, hogy kisfiuk kimászott a rácsos ágyból, majd az ablakpárkányra állva kizuhant a lakásból, és életét vesztette. Ezután a gyász teljesen megváltoztatja a pár életét, és mélyen eltemetett félelmeket hoz felszínre. Ez az esemény alapozza meg azt az erőteljes érzelmi örvényt, ami a filmet végigkíséri.

A két szereplő közti eleinte meghitt intimitás hirtelen gyökeresen megváltozik, és tökéletes lehetőséget biztosít az agresszió és a gyűlölet szabadon engedéséhez. A történet helyszínénél pedig erre nincs is alkalmasabb: a civilizációtól elzárt faház az Éden nevű erdő közepén.

Érdekes, ahogyan a nő alárendelt szerepe folyamatosan átalakul. Ő volt az elesett, akit csak a férje gyógyíthat meg, aki sebezhető és kiszolgáltatott. Fokozódó dührohamai azonban átveszik az irányítást, és a férfit menekülésre kényszerítik. Abszurd brutalitása válasza a férj kezdeti uralmára, de viselkedése olyan, mintha a Sátán szállta volna meg. (A filmben folyamatosak a bibliai utalások.)

A feleség, még a káosz beköszönté előtt, komolyabban elmélyült a nők egykori tudatos kiirtásának témájában. A férfiak által uralt régi világ számára most egy férj által uralt új világ.

vagy éppen a végtelen nyugalom és boldogság – igen, boldogság –, amit a kamera gyönyörűen megörökít, és teljes mértékben visszaad.

Az első nyolc perc valójában a mű elvont összefoglalása: kiemeli az elkövetkező másfél óra fontos eseményeit, amelyet viszont igazán csak akkor értjük meg teljesen, amikor a teljes alkotás véget ért, és a hatása leülepedett bennünk. A türelmetlenebb nézők számára kínosan elnyújtott lehet a cselekmény, amely Justine esküvőjével veszi kezdetét. A lagzin megismerhetjük

És Te, szültél már ma?

Kislányok, nagylányok, változással küzdő, esetlen serdülők, nők, nőcik, ribancok, hölgyek, anyák, mamák, banyák, szőrös állú vén boszorkák. Figyelnek.

Vannak közöttük egyedülállók, nagycsaládok, párban-, vagy kommunában élők és hétvégi szeretőket tartók egyaránt. Egyesek vékonyak, szinte félted őket a konditeremben, az a súlyzó, úristen, nehogy összeroppantsa a karjukat! Mások meg izmosak, teltek, mazsolaszerűen aszottak vagy igazán kövérek: felfigyelsz a neszre, ahogy jönnek mögötted a lépcsőn, szuszogva cipelik súlyos terhüket. Néha egykedvűek, máskor rossz kedvűek, néha egészen felszabadultak. Jobbra, balra, középre sorolók, meg akik olyan semmilyenek, csak félreállnak tétován. Szemük megakad a részleteken. Mesélnek, és te csodálkozva hallgatod, vagy nem is mondanak semmit, csak a kezüket nyújtják, finoman, egészen észrevétlenül. Támasztanak, húznak, vonnak, nyomnak, beléd rúgnak, vagy észre sem vesznek, csak mondják, mondják, mondják a magukét, és a végeláthatatlan szövegekbe veszve szinte belefojtanak sekélyes gondolataikba, mint egy kanálka vízbe.

Vannak, akik egy-egy bevásárlás alkalmával a legnagyobb gonddal válogatják a paradicsomot, a paprikát, a lila hagymát. Ma friss a csirkemell. Vagy nem is vesznek semmit, csak beülnek a menzára, az étterembe, zuszit rendelnek otthonra, olykor üvegétstát zöldséggel és májjal, vagy minden este a megszokott hanyag mozdulattal dobják a szemétkébe az összegyűrt, zsíros McDonalds-os zacskót. Esznek, tesznek-vesznek, tanulnak, dolgoznak, lazulnak, utaznak, simogatják az iPhone-jukat... Vannak zseniálisak, vannak okoskodók, vannak szimplán okosak, buták, mérhetetlenül ostobák, magukat egészen bölcsnek találók, és vannak igazi bölcsök is.

Az az idős, Hruscsovra emlékeztető néni a második emeletről, (a sors írónája! '57 óta szívből utálja őt, folyton valami Levinast meg

Foucault emleget), szóval, azt hiszem ő tényleg bölcs. Nyugdíjba vonult író. Múltkor kifakadt: az istenit, ebben az országban nem változik semmi! Na, azért változik, csak most meg nem tudom, hogy a jó irányba-e? A lánya fodrász, saját szalonja van az Andrásyn. A szomszéd-asszonya tanár, a többi nő a házban: postás, bolti eladó, tanuló, könyvelő, élsportoló, ügyvéd, fotós és van egy hivatásos Sárkányunk is (mindig fülel, s kitartóan pisszeg, ha 22.01-kor még nagy a zaj. 22.15-kor már hívja a rendőroket). Vannak közöttük vezetők, beosztottak és önálló, ismeretlen utakon járók egyaránt. Néhanyan olykor-olykor panaszkodnak, mintha valami nyomná őket, egy üvegplafon felülről, megmagyarázhatatlan nyavalya, - nem látják! -, csak folyton beleverik a fejük. Dolgoznak, bár keresetük átlagosan 25%-al kevesebb, mint a hasonló pozícióban lévő férfi kollégáiké, s gyakran el sem jutnak a kívánt szerepükbe. Vajon miért? A parlamenti képviselők között például csupán 8% a nők aránya, ami elképesztően kevés, ahogy egyetemi, főiskolai professzoraink túlnyomó többsége is férfi. A tudomány nyelve, s nem ritkán valóságunk nyelve is maszkulin. De mindegy is, hisz úgys: a nők „legfontosabb hivatása az, hogy gyereket szüljenek. Emellett természetesen, ha mindenki a két-három vagy négy gyermekét megszüli, és eleget ad a hazának, és mindenki boldog lesz, ezt követően mindenki megvalósíthatja saját magát, és különböző helyeken kedzhet dolgozni” – addig persze csend és rend legyen. Ámen, mondhatnám Varga István parlamenti képviselő tavalyi, a családon belüli erőszak kapcsán megfogalmazott, nem túl összeszedett, ám annál nagyobb felháborodást keltett szavaira. De nem teszem. Nincs kedvem megidézni múlt század előtti gondolkodók elcsépeit, megölt istenét, ahogy nincs kedvem továbbvinni a keresztény hagyomány furcsa ontológiai tévképzeiteivel párhuzamosan futó poros elveket, egy patriarchális társadalom erősen hierarchizált viszonyait, a külső felügyeletre, igazságra és feloldozásra szoruló szubjektumfogalmakat. Nem várom el, hogy kinyilatkoztassák, mi az Igaz (mintha létezne egyetemes igazság!), hogy megmondják mi a Jó, s hogy mitől vagyok Értékes. Hogy mitől értékesek a barátóim, az unokahúgom, az édesanyám, hogy majd mitől lesz az a lányom. Hol marad a kölcsönhatás? Nem a szüléssel van a gondom és nem is a családdal (bár az Alaptörvényünk azért nagyon felhúzott), hanem azokkal a kategóriákkal, amelyek önkényesen csatornáznak be vérszen szűk keresztmetszetű, vastag falú és igen csak merev terekbe. Hát nem vagyunk sokkal komplexebbek és változatosabbak ennél?

Néha tényleg úgy érzem, hogy az a buta, monokróm kód, ami holmi öröklődő burok módjára távol tart a körülöttem élők tömegeitől, nem oszlik, csak sűrűsödik egyre. Fojtogat. Nem engedni látni alapvető emberi jogainkat, körbefonja személyes szabadságunkat, s talán emiatt történhet meg többek között az is, hogy kiszolgáltatott élettársak, feleségek hirtelen és váratlanul „átesnek egy vak komondoron”. Vagy le a lépcsőn. A statisztikák szerint az utóbbi időben egymillió nőt ért családon belüli testi, lelki,

szexuális, szóbeli és gazdasági erőszak – csak Magyarországon. Velük vajon mi volt a gond, hogy nem becsülték őket eléggé? Talán nem szültek eleget? Nem tudom. Csak fortyogok magamban, látom magam előtt, ahogy több ezer (vajon pontosan hány?) tompa agyú figura díszmagyarban feszítő pojjákak rég elavult szavaira bólogat. Vagy nem is bólogat, mert valójában azt sem tudja mi történik, a világban vagy vele, csak cselekszik, rutinból, berögzült viselkedésmintái pályáján üti, veri, nyomja, dugja, használja, elsőbbségi tudatától elnehezülve sziszegi, hogy tudd már hol a helyed. Vagy csak magyaráz. Hogy mi a helyes, hogy mi az igaz, hogy mi az értékes, hogy mi a jó. Mert ugye, ha mást nem is, azt mindenki tudja. S most már, az általános iskolában is tanítanak etikát. Csak azt nem tudom, vajon ugyanolyan mértékben mélyülnek-e el Arisztotelész erényetikájában, Kant kötelességelméleteiben, az utilitaristák elveiben, a precedens alapú döntéshozásban, vagy más szemléletekben, mint a keresztény értékekben? Átjön-e a történetiség? És átjön-e annak hiánya? Vajon hány iskolában tanítják már azt, hogy „a vallásosság erény”, s hogy a „bátor ember legnagyobb tette a vértanúság”?! Hány iskolában szerepjátékoznak úgy, hogy a kislányok főznek, varrnak, hogy „megtanulják a nemi szerepüknek megfelelő viselkedésmintákat”? S vajon hány iskolában olvasgatnak Fülöpné Erdő Mária könyvéből, mely szerint a homoszexualitás halálos bűn? Vajon szó van-e arról is, hogy mindez csak társadalmi konstrukció, s hogy olyan is van, aki azt gondolja: közösségünk dinamikáját nem karakterizálja más, mint vágyak nyomán születő hatalmi diskurzusok intenzív, kusza kölcsönhatása? Vajon kinek a hatalma, kinek a vágya terjed, törtet, teljesül, s vajon a századforduló romantikus historizmusát idéző nagy nemzeti nosztalgiazás hová vezet? Végleg konzerválódnak szexista hagyományaink is? Pedig másképp is lehet. Egy nő több egy lyuknál, egy szülőcsatornánál, nem csak egy esztétikai jelenség, egy nő nem csak nő, hanem a fentebb felsoroltak (és még mennyi más minden!) komplex elegye, folyton változó, eltoldódó hangsúlyokkal, érzékekkel, tudással, jellemmel teli egzisztencia. Saját maga fölött rendelkezni képes önálló entitás. Aki néha kétségbe van esve. S aki néha, de talán még mindig nem elégszer, rettentően dühös.

Nem tudok mást tenni, nekikezdek minden napnak, és kitartó, csendes türelemmel magyarázom a főiskolán, a boltban, a munkahelyemen, a vonaton, a villamoson, az unokatestvéremnél, az edzőteremben, újra, és újra, és újra, hogy azt a nős viccet miért ne, a pucér csajos melltartó reklámot miért ne, „csak néha egy pofont” miért ne, azt a szerepmodellt miért ne, Széll Bernadett miért nem csak szép..., és hát hogy menjen szerencsétlen, ha nincs akadálymentesítő, és az etika könyvek, és a munkahelyek, meg a felsőoktatás... és a többi, és a többi...

De ami igazán aggaszt, az az, hogy akár szülők, akár nem, egyesek szemében akkor is csak másodrendű állampolgár maradok. Meddig még?

Iricsek Zsuzsanna

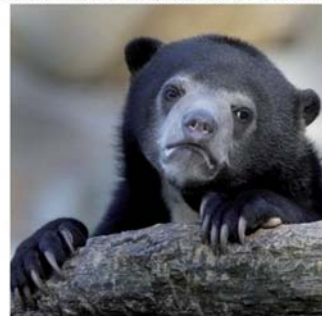

Gólyatábor, Gólyabál 2013

Nyomja valami a kicsi lelked?

Szeretnéd bevallani, mit tettél tavaly nyáron, de félsz a következményektől?

Itt a lehetőség! Most névtelenül (de akár névvel is) meggyónhatod bűniedet az XXI segítségével! Írd föl a vallomásodat egy papírra, dobdd be a dobozba, mi pedig megeléjentiük!

Könnyíts a lelkiismereteden!

IKSZIKSZÍ – Az ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA lapja, XVIII. évfolyam, 1. szám •

Felelős kiadó: **Antal János** főigazgató • Szerkesztőbizottság: **Kőrösligeti Suzsa, Germánné Vastag Györgyi, Miklós Ágnes Kata, Németh Zsuzsa** • Felelős szerkesztő: **Karsay Marcella** • Felelősszerkesztő-helyettes: **Piríti Roberta** •
Rovatvezetők: Belsősegek: **Szöke Szilvia** Externáliák: **Csoltkó Zsuzsanna Arc: Karsay Marcella** Nekem8: **Kovács Zsófia**
Sport: **Süveges Péter** Kerekasztal: **Fazekas Zsolt** Siker: **Porcsin Zoltán** Karrier: **Nagy Tamás** Mappa: **Piríti Roberta**

Kultúra: **Iricsek Zsuzsanna** • Lektor: **Miklós Ágnes Kata** • Korrektor: **Schaum Zsófia** • Címlap: **Marton Katalin** • Online szerkesztő: **Piríti Roberta** • Marketing és Programszervezés: **Nyikos Orsolya** • Tördelés: **Németh Zsuzsa** • A szerkesztőség címe: **1114 Budapest, Villányi út 11-13.** • Tel.: **381 8153** • Web: **www.avf.hu/xxi** • E-mail: **iksziksz@avf.hu** • Nyomdai munkálatok: **Optima Print Kft.** • ISSN: **2064-1613**